

Téma: **Místo je i pro odmítaného**

Vyprávíme podle: Marek 2,13-17

4. neděle po Velikonocích

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ**a) Pro všechny věkové skupiny; příběhu spíše znalé.**

Znáte někoho, na kom se všichni shodnou, že s ním nechťej kamarádit? Proč? Dokázali byste si ho představit vedle sebe v nedělní škole nebo na oslavě narozenin? Myslíte, že by něco dokázalo změnit jeho postavení mezi ostatními?

Vzpomenete si na Leviho nebo nějakého jiného celníka (Matouše, Zachea)? Má „celník“ něco společného s postavou, o které jste teď mluvili?

(Motivace artikuluje zkušenost sociálního vyloučení. Je to citlivá otázka, pozorně proto sledujte signály, které dětské odpovědi „vysílají“. Cílem není zůstat u zjištění příčin vyloučení, ale podat evangelijní příběh jako ujištění, že vyloučení a odcizení může být překonáno. Otevře-li úvodní rozhovor problémy, budou-li se v něm děti angažovat, vraťte se po dovyprávění k postavám a otázkám, které rozhovor nastolil. Pokuste se zjistit, zda Ježíšovo pozvání představuje šanci pro ty, jichž se rozhovor dotkl. A také se ptejte, nezaujímáme-li náhodou postoj farizejských kritiků.)

b) Pro střední a starší školní věk; pro znalé.

Co víte o Levim? Co víte o celnících? Co důležitého byste sdělili těm, kdo o něm neví nic nebo jen málo?

Znáte nějaké povolání, které se dá zneužívat k ožebračování druhých, tak jako to dělal celník Levi?

(Pakliže děti příběh slyšely a v problematice celníků se orientují, můžeme začít aktualizacním rozhovorem. Během něj může skupina formulovat svůj vztah k „celnické postavě“. Na tento rozhovor může navázat vyprávění. Poznámky pro průběh rozhovoru - viz bod a.)

c) Pro všechny věkové skupiny; příběhu spíše neznalé.

Jak se to může přihodit, že se někdo dostane do postavení „neoblíbeného“? Že mu ostatní říkají - jdi pryč, tebe do party nikdy nevezmem, tebe mezi sebou nechcem?

(Motivace je rozvedena v úvodu vyprávění. Poznámky k úskalím a průběhu rozhovoru - viz bod a.)

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

- **příběh o povolání Leviho** - má stejnou strukturu jako povolání rybářů: Ježíš jde podél moře - co nejstručněji osloví - oslovuje zareaguje a následuje. Co se STALO navíc (vv. 15-17), stalo se až jako reakce na toto povolání. Nejde tedy o klasické „obrácení hříšníka“, i když o této rovině text ví, ale o povolání učedníka z nečekaného prostředí - a pobouřenou reakcí na tuto nevyklou volbu učedníka.

- **vyšel opět k moři** - vrací se motiv, který hrál důležitou roli při povolání prvních učedníků. Ježíš působí na rozhraní souše a moře - a povolává si nejprve ty, jejichž životy byly doposud spjaty s ničivou mocí moře (Mk 1,16n). Teď se projeví jako „rybář lidí“, když povolá Leviho, „tonoucího v celnictví“.

- **učil je** - „vyučováním“ je i následující příběh. Evangelista Matouš vyučovací motiv podtrhne, když vyprávění zakončí Ježíšovou výzvou farizeům: „Jděte a učte se, co znamená - milosrdenství chci, a ne oběť.“ (Mt 9,13)

- **šel a uviděl (teď) Leviho, syna Alfeova** - evangelista pokračuje ve stylu líčení, který najdeme u prvního povolání učedníků (1,16). I teď půjde o povolání.

- **celník** - celníci pracovali pro nepřátelskou okupační moc. Obohacovali se mj. i díky tomu, že měli stanoveny jen to, kolik mají z vybraného cla odevzdávat, ne kolik mají vybírat. Budky výběrčích byly u každého města. Málakterý typ člověka se lépe hodil jako ten nejvykříčenější příklad hříšníka (srv v. 15, kde se „rýmují“ celníci - hříšníci) - tedy jako typ, nad kterým zaručeně „zlomil hůl“ Bůh a nad kterým tudíž mohou zlomit hůl i lidé.

- **následuj mne** - Ježíš se setkává s lidmi předem nepřipravenými, oslovuje je tak, jak na tom zrovna jsou (seděl v celnici),

uprostřed okolností, poměrů a životního rytmu, kterým přivykli. Ježíšovo oslovení prolomilo izolovanost celníka - hříšníka.

- **vstal a následoval ho** - vstát a jít tam, kam volá Ježíšovo oslovení, je projev víry a učednictví.

Evangelista vypichuje, že celník na Ježíšovo oslovení a pozvání zareagoval stejně bezprostředně jako Petr a jeho rybářští kolegové. Stručnost děje, bezprostřednost oslovení a reakce upomíná na povolání Abrahama (Gn 12). Od jeho dob je pozvání k víře pozváním na cestu. I Levi se teď vydává cestou víry; tou cestou, na které si ho náboženské popř. společenské autority nedokázaly představit, a proto ho na ni nezvaly a nijak se mu ji nesnažily otevřít.

- **když seděl (dosl. ležel) u stolu** - na hostině Ježíš oslavuje Leviho povolání a stvrzuje mu svou blízkost.

- **co se stalo u stolu** (vv. 15-17) - ukázalo se, že u Ježíšova stolu je místo pro spoustu celníků a hříšníků a že mnozí takoví tohoto pozvání využívají. Ježíš neprosívá lidi na vhodné a nevhodné typy pro Boží království. Stoluje s nimi, a to je znamení té nejtěsnější blízkosti. Blíží si je „k tělu“ pustit nemůže.

- **Jak to, že jí (Ježíš) s celníky a hříšníky?** - Blízkost Božího království nabídnutá mnohým hříšníkům má ovšem své pobouřené diváky: zákoníky z řad farizeů. Reagují s pohoršením. Farizejští zákoníci jsou charakterizováni svým postojem, nikoli popisem či náboženským zařazením. Jde sice o označení náboženské skupiny, ale v evangelistových očích je farizeem ten, kdo zaujímá postoj diváka, pohoršeného Ježíšovými spolutolovníky, který navíc nedokáže svou kritiku vyslovit přímo.

- **za hříšníky** (v. 15 a 16), resp. nečisté byli považováni ti, kdo nedodržovali nejen starozákonní přikázání, ale i přikazy a zákazy, které vytvořili zákoníci, aby zabránili porušování zákona.

- **ironická odpověď** - Ježíš ve své odpovědi (v. 17) ironicky „odsekne“ poukazem na do očí bijící samozřejmost, kdo že to potřebuje lékaře. Tak odpovídá na zúžené, „samospravedlivé“ pojetí zákoníků, kteří podle vnějších náboženských příznaků označení „spravedlivý“ pro jedny vyhrazovali, zatímco jiným je upírali. Bourá perspektivu, která příchod Božího království zužuje jen na ty, kdo k němu nepochybně tak jako tak už kráčeji.

- za **spravedlivého** je v bibli často označován ten, kdo poznává věrohodnost, spolehlivost Božích činů spásy pro sebe i pro druhé (viz např. Ž 33,2). Spravedlivý nebývá označením pro ctnostného člověka, dodržujícího všechny zákony obce i církve, tím méně mravním ohodnocením člověka pro jeho dobré charakterové vlastnosti.

- **hříšník** - k němuž se Ježíšovo volání a povolávání obrací - je ten, kdo ztratil důvěru, že cesta vyznačená Božími skutky a ukazateli skutečně někam vede; ten, kdo z ní pro krátkodobý prospěch či ze slabosti sešel; a ovšem také ten, kdo jí z vypočítavosti či ve své pýše pohrdl. Z pohledu samospravedlivých se pak hříšník jeví jako ten, kým se už nemá cenu zabývat, protože zcela odpadl. Z pohledu "spravedlivého" i "hříšníka" platí, že hřích odděluje od druhých lidí a uzavírá do samoty.

3. FORMULACE TÉMATU

1. vystihuje pozvání k následování pro zcela atypického učedníka; pro Leviho to bylo jistě překvapení;

2. připomíná, že pozvání jednoho může vyvolat řetězovou reakci, kdy se přidá mnoho dalších;

3. zasahuje i reakci farizeů, v jejichž pojetí pro takové jako Levi v Boží blízkosti místo není.

Můžete tu využít motiv písně V království Božím místa dost (S 359): „Místa je dost i pro hříšníky.“ V jeho světle můžete případně příběh vyprávět: Ježíš si tu písničku prozpěvoval na své cestě - naučil ji Leviho - na hostině zazněla jako hlasitý zpěv z úst mnoha dalších celníků - farizeové ji učedníkům vyčetli jako pohoršlivé hulákání - a Ježíš se hrdě přiznal k jejímu autorství.

4. ÚSKALÍ TEXTU A LINIE PŘÍBĚHU

Farizeové jsou v textu charakterizováni postojem (dívali se, reptají), nikoli jako příslušníci určitého náboženského směru (horliví dodržovatelé Zákona). Marek nechce vzbudit kolektivní antipatie vůči farizeům, ale varuje před tím, abychom vůči překvapivým událostem Božího království nezaujali divácky nadřazený a vposledu odmítavý postoj. Kritický osten vypravěče tohoto příběhu by neměl uvíznout v novozákonním vyprávění, ale měl by se obrátit proti současným „evangelickým“ farizeům - či ještě lépe, proti našemu „diváctví“ a samospravedlivé kritice. Proto je vyprávění zařazuje mezi příslušníky zástupu.

„Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“ Menší děti ironii příliš nechápu a nemají ji rády. Pravděpodobně se vám nebude lehké vysvětlovat, co Ježíš myslel tímto ironickým výrokem. Ježíš nepovažuje farizee za zdravé a bezhříšné, ale nezatrácuje je. Dětem je zapotřebí vysvětlit, že ironie je vlastně nastaveným zrcadlem: podívejte se, jak jste směšni a namyšlení, protože se považujete za bezhříšné a zdravé a přitom trpíte hroznou nemocí: pohrdáte lidmi.

Perspektiva posluchačů: K častým vykladačským a katechetickým omylům patří, že ztotožníme posluchače se situací celníka - a jestliže se v ní nenacházejí, snažíme se je do ní nějak vecpat (probudit pocit odcizení, viny) a pak nabídnout Ježíšovu blízkost. Jde ovšem o řešení situace, kterou jsme sami vyvolali, nikoli o řešení skutečné nouze. - Tohoto šablonovitého výkladu se můžeme vyvarovat, když si uvědomíme a do výkladu posléze vtělíme, že příběh nabízí více rolí: učedníky, kteří jsou svědky Ježíšova přístupu, mají se ho „naučit“ - a jako takoví jsou pak kritizováni ze strany zákoníků. Součástí církve je i role zákoníků z farizeů - těch, kdo kritizují přílišnou „liberálnost“ Ježíšova pozvání a stolování. I tyto role jsou otevřeny pro posluchače, a bude jich pravděpodobně více než „leviovských“ typů. S touto perspektivou počítá i motivace, která se ptá z pohledu „spravedlivých“.

5. OSNOVA VYPRÁVĚNÍ

a) Poznámky a osnova pro mladší školní věk:

Osnova počítá s motivací „a“ - otázky ke vstupu do tématu se dají použít, i když děti příběh neznají.

- I. Motivace
- II. Ježíš zve na cestu za sebou celníka - atypického učedníka
- III. Pozvání jednoho vyvolalo řetězovou reakci - přišlo mnoho lidí s Leviho osudem
- IV. Ježíšova stolní společnost vadí zákoníkům
- V. Ježíšova odpověď vyřizuje, že v Božím království je místa dost i pro hříšníky

b) Poznámky a osnova pro střední a starší školní věk:

Osnova počítá s motivací „c“, ale k příběhu se dostanete ze všech tří motivací (viz komentáře).

- I. Motivace
- II. Celník - synonymum pro vyloučené ze zbožné společnosti
- III. Ježíš provázený zástupem naráží na celníka Leviho a oslovuje ho
- IV. Oslava Leviho učednictví - slavnost Leviho místa v zástupu
- V. Pohoršení zákoníků - pro takové jako Levi v Boží blízkosti místo není
- VI. Ježíšova odpověď - za kým asi chodí lékař?

c) Poznámky a osnova pro předškolní věk:

Vyprávět příběh můžete dobře podle Tinie de Vries, *Tím vše začíná*, str. 136-137. Na úvod můžete zpracovat motivaci s rozdáváním (TdV str. 120) s vyústěním - (někdy se nám dělit nechce)

Vyprávění soustředte jen na Leviho proměnu, způsobenou Ježíšovým pozváním - podle osnovy:

- I. Motivace - k čemu to vede, když se nechci dělit
- II. Celník Levi bohatne z celníčení - ale je čím dál izolovanější
- III. Přišel Ježíš a vyzval - Pojď za mnou!
- IV. Levi rád pozvání přijímá - a dělí se o ně s ostatními celníky

6. A) K PRÁCI S PRACOVNÍM LISTEM

Pracovní list lze použít kdykoliv; některé části však sami vyběhají k vypracování před, během či až po vyprávění.

Co už o Levim vím?

Lze využít v úvodu (viz bod 1 Motivační uvedení); v motivační části mohou děti samy heslovitě vpisovat anebo v symbolech zobrazovat, na co si vzpomenou z příběhů různých celníků.

Co nám zpívá na naši cestu víry?

- Během vyprávění či po něm můžete s dětmi vymyslet sloku o Levim do písně: A zástup stále přichází a zas jde dál... a napsat ho na pracovní list. (viz bod 6 Liturgický rámeček, Písně)

Kde se jeho písnička ozývá v bibli?

- Lze využít během či po vyprávění zejména se staršími dětmi. Děti pracují samostatně. Při práci si dávají Leviho příběh do souvislosti s jiným biblickým příběhem, hledají podobnosti či odlišnosti a zamýšlí se nad tématem Místa je dost i pro odmitaného.

- Můžete rozvést matoušovskou verzi příběhu: Ježíš tu ke své odpovědi přidává ještě „Jděte a učte se, co to znamená milosrdenství chci, a ne oběti.“ (Mt 9,13) Nechejte děti, ať si vzpomenou, kdo se „rozešel“. Tak jako se vydal na cestu za Ježíšem celník, mají se na cestu milosrdenství „rozejít“ i farizejští kritikové.

Případně můžete s dětmi vzpomínat a hledat společné motivy z příběhů -

- kde Ježíš zve „celníky a nevěstky“
- kde tím vyvolává pohoršení
- kde se slaví hostina, kde se takoví jako Levi radují, že „v Království Božím místa dost“

Jaký obrázek se nám bude hodit? / Za co prosíme?

Tomuto bodu je vhodné se věnovat po vyprávění anebo ho nechat jako „domácí úkol“ s tím, že je nutné se při příštím setkání k němu vrátit. Budete-li se hledání obrázku věnovat hned po vyprávění, předpokládá to, abyste měli po ruce několik obrázkových časopisů, ve kterých budou děti moci hledat vhodný obrázek k tématu. Krátkou prosbu mohou děti vytvořit jednotlivě anebo ve skupince. (Viz 9 Modlitba)

Moje okénko

Prázdné místo slouží k vymalování během či po vyprávění.

6. B) K PRÁCI S POSTAVIČKAMI

Namalujte nebo vyberte z předkreslených postav - nejlépe po vyprávění i práci s pracovním listem - s dětmi jednu, která podle nich nejlépe charakterizuje Leviho, čím procházel, co prožíval. Obkreslete, vybarvěte a dokreslete výraz ve tváři, či všelijak jinak ozdobte, vystříhnete a zavěste do řady svědků za poslední postavu.

6. C) TIP NA AKCI

Můžete uzpůsobit hru „Budko, budko, kdo v tobě bydlí?“ Děti volají společně otázku - a mají za úkol správně reagovat - buď volat „hurá!“ nebo „fuj!“. Připravte si odpovědi - např. zmrzlinař, učitel, farář..., na tyto odpovědi děti reagují „hurá!“ . Když odpovíte „celník“, musí křičet „fuj!“ . Kdo se splete, musí do „budky“, vysvobodí ho další popleta, nebo ten, kdo se místo něj přihlásí dobrovolně. Hru můžete libovolně uzpůsobit, k „fuj povoláním“ přidat případně další. Můžete ji využít i jako motivaci pro předškolní.

6. 6. D) PODNĚTY K ROZHOVORU

- Koho byste posadili do celnické budky dnes? (zloděje, trestance, tuneláře, podvodníka, sprostáka, bezdomovce, politika, anarchistu, skinheada, narkomana, nepříjemného souseda)
- Víte, že v Ježíšově době patřili farizeové k nejhrošlivějším vrstvám Božího lidu?
- Znáte nějaké zaměstnání, které se dá zneužívat k ozebračování druhých, tak jako to dělal celník Levi?
- Kdo v dnešní době určuje, popř. kritizuje, co je „spravedlivé“ a co ne? (novináři, publicisté, komentátoři, redaktori). Myslíte, že je lidé berou vážně, tak jako v novozákonní době farizeje?
- Myslíte, že farizejské postoje ohrožovaly jen Ježíšovy současníky? V čem jsme takovými postoji ohroženi my? (Nebo je to nesprávné, takto se ptát)?
- Koho byste dnes označili za farizeje? (politika, anarchistu,

LEVI

faráře, skinheada, učitele, presbytera, policistu, kostelníka, televizního redaktora, novináře) Zkuste děti v rozhovoru postupně přivést k tomu, aby neříkaly jen, „ten ano, ten ne“, ale aby se zamýšlely, za jakých okolností zaujímá ten který člověk „farizejské postoje“.

- Zkuste vybrat, podle jaké řeči poznáme současné „farizeje“ (kritizují ty, kdo se po svém selhání do církve vrátili - kritizují stále větší drahotu - kritizují církev, že se málo stará o narkomany nebo bezdomovce - kritizují prezidenta za to, že uděluje amnestii - kritizují lhostejnost k rasismu - kritizují málo naučené konfirmandy - kritizují bezohlednost ve vztahu k životnímu prostředí - kritizují špatně oblečené účastníky bohoslužeb). Jaká podoba farizejství nás nejvíc ohrožuje?
- Je vám někdo nesympatický - ve škole, v biblické hodině, v nedělní škole? Dal nám příběh sílu, abychom to překonali?

7. LITURGICKÝ RÁMEC

Vstupní verš: Ž 13 ,1n.7 (Kral.)

Z hlubokostí volám k tobě, Hospodine. Pane, slyš hlas můj,

nakloň uší svých k hlasu pokorných proseb mých ... Čekej Izraeli na Hospodina, neboť u Hospodina jest milosrdenství a mocné u něho vykoupení. Amen

Písně:

průvodní:

*Celník Levi v budce - koukej
Takového nikdo od nás nesnáší
Ježíš mu však říká - Pojď sem -
- v zástupu je místa dost - i pro tebe*

(nápěv Marie má dítě, S 1 1):

Přijď království tvé (S 2); Můj Pane, z hlubin volám (EZ 13), Pomoz mi, můj Pane (EZ 3), Radujme se vždy společně (EZ 397,1.2.11.12.13; BTS 1); Vstaň a pojď (NP 96, S 379); V království Božím místa dost (NP 12 , S 359); Tvoje, Pane Kriste, dobrota (NP 1 , S 3 6)

Čtení: Izajáš 55,1-3.6-7 nebo Marek 2,13-15

8. VYPRÁVĚNÍ

I. MOTIVACE

Už jste někdy šli spolu s kamarády, spolužáky, dětmi z nedělní školy - a najednou jste začali mluvit o někom, kdo vás něčím štve, koho nemáte rádi, zkrátka o někom neoblíbeném? Nebo jste začali dokonce na někoho takového ukazovat?

Jak se to může přihodit, že se někdo dostane do postavení „neoblíbeného“? Že mu ostatní říkají - jdi pryč, tebe do party nikdy nevezmem, tebe mezi sebou nechcem?

A co v našem ZÁSTUPU? Prohlédněte si jeho postavy - jsou tu jen „oblíbení“, nebo i „neoblíbení“? Myslíte, že někomu ze zástupu taky říkali: „Jdi pryč, tebe do party nikdy nevezmem, tebe mezi sebou nechcem?“

(Nechte děti, ať se na toto téma samy na chvíli rozhovoří, podiskutují, jmenují důvody, proč by ten či onen mohl být „neoblíbený“.)

II. CELNÍK - SYNONYMUM PRO VYLOUČENÉ ZE ZBOŽNÉ SPOLEČNOSTI

K takovým „neoblíbeným“ patřili v Ježíšově zemi, Palestině, celníci. Měli firmu na vybírání poplatků. A když šel někdo do města na trh, musel před městem zaplatit celníkovi za to, že ho pustí se zbožím na trh do města. Firma odevzdávala peníze římským okupantům, a co vybrali navíc, nechali si celníci pro sebe.

Měli je ostatní lidi rádi? To je jasné, že ne. Pro lidi - zvláště takové, co chodili poslouchat Ježíše - představovali celníci vydřiduchy, zloděje, a ještě k tomu zrádci. Vždyť se paktovali s okupanty, kteří zbavili Palestinu svobody.

Tenhle názor byl tak rozšířený, že úplně zlidověl. Říct o někom „to je celník“ znamenalo říci „to je špatný člověk, toho nemá nikdo rád, u něj ve vesnici ani ve městě“. A některým bylo úplně jasné, že takového nemá rád ani Pán Bůh.

III. JEŽÍŠ PROVÁZENÝ ZÁSTUPEM NARÁŽÍ NA CELNÍKA LEVIHO A OSLOVÍ HO

Na takového celníka - v budce před městem - narazil jednoho dne Ježíš. Nešel sám, doprovázel ho zástup, který ho poslouchal. Ježíš zástupu vyprávěl o Božím království. Jeho vypravování zároveň těm lidem ukazovalo cestu. Tudy vede cesta, kde se potkáváte s Božím královstvím. A teď ta cesta povede kolem celníka.

Měl Ježíš něco na proclení? Neměl. Celníka nezajímal - a ani on sám se o celníka nemusel zajímat. Přesto najednou k celnické budce zabočil. Seděl tam celník Levi - a tvářil se přísně. Lidi ze zástupu možná čekali - že si Ježíš uplivne, až bude celníka míjet..., nebo že mu dá nějak jinak najevo své pohrdání. Ale místo toho Ježíš celníka přátelsky oslovil.

Neozvalo se Leviho obvyklé „Dej mi peníze!“, ozval se Ježíš. Řekl: „POJĎ ZA MNOU!“ A svá slova pronesl tak, aby ho slyšel i celý zástup. „Pojď za mnou! Zvedni se ze své budky, kde jsi dosud seděl, kde se na tebe všichni mračili a ty ses mračil na ně. Zvedni se a přidej k zástupu, kde společně putujeme cestou za Božím královstvím.“

IV. OSLAVA LEVIHO UČEDNICTVÍ = SLAVNOST LEVIHO MÍSTA V ZÁSTUPU

Co na to Levi? Zvedl se, nechal budku budkou - a šel. A měl náramnou radost, že ho právě Ježíš do zástupu přizval, že mu tady udělal místo. A Ježíš měl zas radost z toho, že ho Lévi uposlechl - že vzal vážně jeho pozvání. Tak to byla radost dvojnásobná.

Takovou radost je třeba OSLAVIT. Jak? Nejlépe na hostině! Levi ji nechal rychle vystrojit - pro Ježíše, pro učedníky, pro lidi ze zástupu. Ale hlavně tam pozval ještě další celníky z jejich firmy. Pojďte, vzkázal

jim Levi, Ježíš jako hlavní hostitel zve i vás. Ježíš i vám udělal místo v zástupu, co putuje k Božímu království. Pojdte spolu s námi slavit, že v království Božím je místa dost.

V. POHORŠENÍ ZÁKONÍKŮ - PRO TAKOVÉ JAKO LEVI V BOŽÍ BLÍZKOSTI MÍSTO NENÍ

Taková hostina, to byl velký svátek - a také bylo důležité, koho hostitel pozval. Vždyť pozvané prohlásil vlastně za přátele. Vy jste moje rodina - věděli všichni, kdo se hostiny účastnili.

Se zástupem přišli také lidé, kteří měli pověst velikých znalců biblických příběhů. Patřili k farizeům, kteří s velikou horlivostí usilovali dodržovat přikázání a všelijaké další pokyny. A tak občas kontrolovali samotného Ježíše. Viděli, kdo všechno sedí na té hostině s Ježíšem u stolu. To není možné, zlobili se. Sednout si s celníky k jednomu stolu! Takové lidi Ježíš prohlašuje za své přátele! Takovým otevírá Boží království!

Byli pohoršeni - uráželo to jejich víru. Připadalo jim, že tím Ježíš udělal z Božího království karikaturu, že se takovou hostinou vysmívá těm nejkrásnějším Božím věcem.

To se přece nedělá!, říkali učedníkům. To vás vede pěkný mistr, ten to teď vzal hodně špatným směrem. S celníky ke stolu - to se Bohu určitě líbit nemůže!

VI. JEŽÍŠOVA ODPOVĚĎ - ZA KÝM ASI CHODÍ LÉKAŘ?

Ježíš tu pohoršenou kritiku uslyšel - a zákoníkům odpověděl: „Co myslíte, má lékař chodit za zdravými, nebo za nemocnými? Kdo ho potřebuje víc?“ Byla to otázka jako pro největší hlupáky - a někteří semožná zastyděli, že se jak hlupáci nahlas projeví.

A Ježíš pokračoval: Pro mě je celník jako nemocný, který potřebuje pomoci. Onemocněl samotou, touhou po penězích, spoluprací s římskými okupanty. A taky je nemocný kvůli vašemu pohrdání! Onemocněl, je na tom zle a není schopen to sám změnit.

Našel jsem a pozval Leviho a další celníky jako ty, kteří potřebuje uzdravit. Vy si asi myslíte, že jste zdraví, že jste úplně v pořádku, a že nemocní nejsou váš problém. Odepsali jste je. Ale v našem zástupu je místo i pro celníky - a já chci, aby to uzdravilo Leviho a další celníky. Proto jsem přišel.

9. MODLITBA

Děkujeme, Pane, že v tvém zástupu je místa dost. Hned víme, že se tu počítá i s námi. Tvé dílo slavíme a tebe oslavujeme. Prosíme za všechny odstrčené. Prosíme, ať tvé příběhy léčí naši povýšenost. Amen